

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 337/2019
10.04.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Илије Ацића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Ацића, адв. Марка Рајаковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 32/18 од 03.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1047/18 од 11.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Ацића, адв. Марка Рајаковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 32/18 од 03.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1047/18 од 11.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 32/18 од 03.09.2018. године, окривљени Илија Ацић, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 16.12.2017. до 03.09.2018. године.

На основу члана 246. став 7. и члана 87. став 1. КЗ, од окривљеног су одузети предмети кривичног дела ближе описани у изреци првостепене пресуде.

Истом пресудом одбијен је предлог Вишег јавног тужиоца да се од окривљеног одузме имовинска корист ближе наведена у изреци првостепене пресуде.

Окривљени је обавезан и да суду плати на име паушала износ од 7.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде као и трошкове кривичног поступка ближе наведене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1047/18 од 11.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку и жалба браниоца окривљеног Илије Аџића, адв. Марка Рајаковића, а пресуда Вишег суда у Чачку К 32/18 од 03.09.2018. године, потврђена.

Бранилац окривљеног Илије Аџића, адв. Марко Рајаковић, поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1047/18 од 11.12.2018. године, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет и против пресуде Вишег суда у Чачку К 32/18 од 03.09.2018. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Аџића, адв. Марка Рајаковића, је недозвољен.

Оредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом.

Захтевом за заштиту законитости окривљеног Илије Аџића, адв. Марка Рајаковића, указује се на повреду закона из члана 437. став 1. тачка 3) и 4) и члана 440. став 2. Законика о кривичном поступку, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у образложењу захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Аџића, адв. Марка Рајаковића, указује се да је доношењем побијаних пресуда непотпуно утврђено чињенично стање, да није утврђено ко је лице од кога је окривљени набавио дрогу за своју личну употребу, да је окривљени инсистирао да се утврди идентитет лица од кога је набавио дрогу,

да се исти саслуша на околности да је окривљени од њега купио дрогу искључиво за своје потребе, да је суд пропустио да утврди све чињенице, од којих је неке и непотпуно утврдио, као и чињеница да је код окривљеног пронађена дрога није довољан доказ да је извршио кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, а које доказе у конкретном случају суд није имао.

Изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног Илије Ацића, адв. Марко Рајаковић, оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и указује на погрешну оцену изведених доказа.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које у постуку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић